

کنگره هسته‌سرقین در استانبول

علماء و دانشمندان عالم‌هر سه چهار سال یکبار در یکی از شهرها اجتماع‌می‌کنند و در معلومات تازه بشری بحث می‌کنند. چنانکه می‌دانیم در ماه گذشته بیست و دومین کنگره در استانبول تشکیل شد. این‌گل جامع ترین گزارشی را که راجع به جایان این اجتماع بما رسیده در ج می‌کنیم و در شماره‌های بعد متن نطق بعضی از سخنوران را **مجله یغما**

از ماه نوامبر سال قبل هیئتی که از جانب دولت ترکیه برای ترتیب و اداره و کنوانسیون کارکنگره بین‌المللی مستشرقین تعیین شده بود مشغول کارشده بودند و منشیان و مترجمین قابل و کارکنان زبان دان از میان معلّمین و شاگردان مدارس انتخاب کرده بودند و در هنرها و باشگاه‌های مدارس عالیه و پانسیونهای مدارس متوسطه هر قدر توائمه بودند جا گرفته بودند که مستشرقین همین‌که باستانی در زحمت نباشند. اما چون قبل از این کنگره یک کنگره دیگر (یعنی کنگره بین‌المحالس) نیز در استانبول منعقد گردید و جماعتی که با این جهت آمده بودند تاموقوع کنگره مستشرقین مانده بودند کار جادا در مهمانان کمی سخت شد و همین‌که گروه زیادی از مستشرقین با یک کشته یا یک هواپیما میرسیدند سر رشته نظم و ترتیب از دست مأمورین بدزمیرفت. با وجود این ایراد فاحشی بر طرز اداره و ترتیب کار نمیتوان وارد آورد، واز پانصد نفر که در کنگره شرکت نمودند شاید نتوان کسی یافت که از اقامات استانبول خود ناراضی باشد. از این عده لااقل سیصد پنجاه نفر از خارجه آمده بودند، امریکا و انگلیس و فرانسه و آلمان و اسپانیا و ایتالیا و پاکستان و هندوستان و چین وزاین و افغانستان و فلسطین همه رسمیاً شرکت کرده بودند یعنی علاوه بر مستشرقینی که ازان مالک بخراج خود آمده بودند جمعی هم سمت نماینده رسمی دولت خود را داشتند، ولی مصر و ایران و اندونزی و عراق شرکت رسمی نکرده بودند، از عراق یک نفر آمده بود، از مصر دو تن، از تونس یکی و از ایران هفت تن که عموم اینها نماینده خود بودند. ایرانیان عبارت بودند از آقای عباس اقبال، آقای مهدی بهرامی، آقای مهدی بیانی، آقای مجتبی مینوی، آقای عبدالحسین نوائی، آقای علی اصغر حکمت، آقای مجید موقر (که اصلاً بسمت عضو

مجلس شوری برای کنگره اولی آمده بود و اسمش را در کنگره مستشر قین نیز ثبت کرده بود). سه نفر ایرانی دیگر نیز از خارج ایران آمدند و در کنگره حضور می‌یافتدند که معلوم نیست کار و سمت ایشان چه بود، یکی مجتهدی نامی از محصلین دولتی (؟) از پاریس، دیگری مرد عجیبی با اسم طرخان گنجه‌ای، و سومی مردی عجیبتر بنام خلیل عجیوی. طرخان گنجه‌ای چند سالی در ترکیه تحصیل کرده بوده است و فعلاً در ناپل سکونت دارد و این دو سه هفته که در ترکیه بود یکی از کینه‌های قدیم خود را نسبت به یکی از استادان ترکیه بطوری جلوه گر ساخت که موجب تأسف ماشد و نزدیک بود

رئیس، جلسه را افتتاح می‌کند

آقای پروفوئر هانزی هـ در دست راست نزدیکه خانم نشسته است

جنبه مجادله بین ایران و توران بخود بکیرد، اما رئیس بزرگوار هیئت مدیره کنگره آقای پروفوسز کی ولیدی طوغان چاره ای اندیشید و بمخبرین جرايد چندین توضیح داد که طرخان گنجه‌ای از اهل آذربیجان است و بنابرین این نزاع مابین چندان ترک بوده است! آیا مستحسن است که بکدارند بک نفر دارند تذکرۀ تابعیت ایران عمل پچگانه خامه‌کارانه ای نمایند که منتهی شود ناین‌له او را ترک بخوانند تا نزاعی و نقاری

تولیدنشود؟ خلیل یحیوی که وابستگی بسفارت ایران در انقره دارد در روزنامه اطلاعات قبل از تشکیل کنگره نادرستی چند بقالب زده بود و اینجا هم از همان قبيل نادرستها بقالب زد، و بمخبر یکی از جراید ترکیه مهملاتی در حق نمایندگان ایران کفته بود و خود و مختهدی را بعلاوه سه نفر از آنها که از ایران آمده بودند بعنوان نماینده رسمی ایران در کنگره معرفی کرده بود، واز آقایان بهرامی و بیانی اصلاح نامی نبرده بود. نتیجه این شده است که هیئت مدیره کنگره میخواهد نامه‌ای بوزارت فرهنگ ایران

- از راست به چپ : ۱ - قاسم کفروی (ترکیه) . ۲ - دکتر سهیل انوار (ترکیه) .
 ۵ - مجتبی مینوی (ایران) . ۶ - دکتر بیانی (ایران) . ۷ - پروفسور ذکری ولیدی طوغانی
 رئیس کنگره (ترکیه) . ۸ - فاضل بن عاشور (تونس) . ۹ - نجاتی لو گال (ترکیه) .

نوشته استفسار کند که از این عده کدام یکی یا چند نفر و کدام کسان نماینده دولت ایران باید بحساب آیند. حال اینکه بر ما همه معلوم است که دولت ایران رسمآ در این کنگره شرکت نکرد، و عجب اینکه با همان هواییما که آقای اقبال و بنده بترکیه از برای کنگره سفر می کردیم چهارده نفر ایرانی هم که مستراح را مستراب می گفتند بسوی استانبول می آمدند که نادربازی باسکت بال با ترکها مسابقه بدھند و اینها سمت نمایندگی ملت ایران را داشتند و دولت با اینها کمک مادی کرده بود، اما در کنگره

بین‌المللی مستشرقین که محققین و دانشمندان عالم دران شرکت داشتند دولت ایران خود را لایق شرکت ندیده بود و کسانی را که بمیل و بخراج خود باین مسافت تزداده بودند مستحق کمک ندیده بود.

موضوع این کنگره اینست که عدم زیادی از علمای عالم هستند که کارشناس تحقیق در معارف و علوم و تاریخ و جغرافیا و صنعت و سایر مظاهر تمدن عقلانی ملل مشرق است و مدتیست که باهم قرار گذاشته اند که هرسه چهار سال یکبار در شهری از شهرهای عالم جمع شوند و معلومات تازه را باهم درمیان بنهند (یا برع یکدیگر بشنند!) در کنگره سابق که در پاریس تشکیل یافت مقرر شد که کنگره بیست و دو مین در استانبول منعقد شود، و در آخر این کنگره تصمیم برین قرار یافت که کنگره آینده یعنی بیست و سومین (در سال ۱۹۵۴ یا ۱۹۵۵) در انگلستان تشکیل یابد.

مستشرقین در هر شهری که جمع شوند مهمان کیسه خود یا کیسه دولت خود یا کیسه دانشگاهی که بآن تعاق دارند هستند و یکی از شهر و مملکتی که محل اجتماع آنهاست بعضی کمکها بایشان ممکنست بنماید. مثلاً دولت ترکیه برای مسافرت خارجی که با کشتی متعلق ترکیه سفر می‌کنند و برای مسافرت ایشان در داخله ترکیه بنصف قیمتی که از اهل خود مملکت پول می‌گیرد بليط میدهد. در حوزه شهر استانبول مسافرت در اوتوبوسهای بلدی و تراموای بلدی و کشتی دولتی در هر مردم و بغازها بی کرا به است. چند اوتوبوس بسیار خوب و نو و بزرگ راهم بلدیه بسیار کی خصوص مستشرقین کرد که در ساعتهاي معین ایشان را بخانه با کنگره یافلان محل خصوص بر ساند، حتی از پولی که او نسلکو بعنوان اعانت بلنکره مستشرقین اختصاص داده بود به پنج شش تن از مستشرقین کمایی مادی در حدود دویست دلار شد که ازان جمله بیکث تن از ایرانیان (مجتبی مینوی) بنام دویست دلار بدهند. محل اجتماع اعضا کنگره و نعلقه‌ها و آن‌فرانسهها همان داشتله حقوق و اقتصاد در میدان بایزید بود.

علاوه بر نطقها و گفتارهای علمی که ایرادشد بعضی قرارها اتخاذ شد از جنبه عمومی دارد، از آن جمله یکی اینکه بعد از این یک اتحادیه انجمنهای خاور شناسی بوجود آید که مرکب باشد از اتحادیه آن انجمنهایی که در هر مملکتی برای تحقیق در امور مربوط به عالم استشراق بوجود آمده است، مثلاً امریکا و آلمان و فرانسه

قصتی از حضار در جلسه انتخابیه

و انگلیس و ایتالیا که در آنجاها این نوع انجمنها وجود دارد عضو این اتحادیه

خواهند بود ولی ترکیه و ایران و مصر و افغانستان و پاکستان و هندوستان و عیرها چون انجمنی ندارند در این اتحادیه شرکت نخواهند داشت مگر آنکه مقرر شود که این مالک چون شرقی هستند او نیورسیتیه خود را بعنوان انجمن شرقشناسی معرفی کنند. اتحادیه ای که تشکیل می‌یابد از مؤسسات اونسکو بشمار خواهد آمد و ازان کمکها خواهد یافت و گرفت.

رئیس هیئت اجراییه و اداره کننده کنگره آقای زکی ولیدی طوغان با زن بزرگوار و کلیه همکارانش روز و شب کار می‌کردند و زحمت می‌کشیدند و یکی از مترجمین ایشان نرمنیه خانم نامی بود که مهارت فوق تصوری در تکلم بترکی و فرانسه و انگلیسی ازاو بروز می‌بافت و فی المجلس هر جمله‌ای را که بیکی ازان زبانها ادا شده بود فوراً آن دوزبان دیگر ترجمه می‌کرد بی آنکه یک نکته در این ترجمه‌ها فوت شود و تلفظ او در هرسه زبان در نهایت خوبی بود.

در عمارت مدرسه حقوق از برای اعضا کنگره یک اداره پست موقتی و یک شعبه بانک هوقتی هم باز کرده بودند که از برای گرفتن پول و دادن مکتوب و تلگراف محتاج بجستجو نباشد، و در این اداره‌ها هم کسانی را بکار گماشته بودند که یک یادو زبان میدانستند.

کسانی که گمان می‌کنند ترکها بعلت آنکه خط خود را عوض کردند و مدنی زبان آفتاب درست کردند و زبان خود را از فارسی و عربی مجزا کرده اند باید بننا چار از سابقه خود مطلع شده باشند و دیگر در خط فضل و علم و تحقیق نباشند و چیزی از اسلام و مشرق ندانند و حتی کتابهای ترکی قدیم را نتوانند بخوانند، خوب بود در این مدت در کنگره حاضر می‌بودند و می‌دیدند چه اندازه جوانان (علاوه بر پیران) بفارسی و عربی، خط قدیم و نسخ کتابهای مهم واقف و علاقه مندند. نجاتی لوگال معلم فارسی در اینورسیتیه اقره فارسی را خوب حرف میزند، قاسم کفروری از علماست انگلیسی و عربی بسیار خوب میداند و وقتی که فارسی حرف میزند آدم گمان می‌برد که از اهل کرمانشاه است، امام‌الاسف داخل سیاست شده و وکیل در مجلس شوری است. رئیس کنگره با اهل پاکستان و هندوستان بفارسی مکالمه و مفاهمه می‌کرد.